

* * *

Ο αθλητισμός όμως είχε και ωραίες ταλαιπωρίες ή, όπως έλεγε και ο Βρώσος, «αντισταθμιστικά οφέλη». Εκτός λοιπόν από τις δυσάρεστες εμπειρίες που χαλύβδωναν χαρακτήρες υπήρχαν και οι ευχάριστες εμπειρίες που χαλύβδωναν την ανδρική αυτοπεποίθηση των παικτών, αν μη τι άλλο. Αυτές ήταν άλλωστε και το αγαπημένο θέμα του Φίλιππου, ο οποίος, όταν γυρνούσε ο Λουκάς από τα ταξίδια, το πρώτο πράγμα που τον ρωτούσε ήταν:

«Είχαμε κανένα πικάντικο;».

Οι αποστολές στο εξωτερικό δεν ήταν μόνο αγώνες, προπόνηση, μαμ, κακά και νάνι. Συνήθως υπήρχαν και μία ή περισσότερες ελεύθερες μέρες, τις περισσότερες φορές μετά τους αγώνες. Οι συνήθειες δραστηριότητες αυτές τις μέρες ήταν βόλτες στην πόλη, κάποια ψώνια, δωράκια γι' αυτούς που περίμεναν πίσω και επίσκεψη σε κάποιο αξιοθέατο. Αυτή η μέρα περνούσε ωραία αν η ομάδα είχε πάει καλά στους αγώνες ή βασανιστικά αργά αν τα είχε κάνει μούσκεμα.

Η διάθεση, όπως ήταν φυσικό, ήταν ανάλογη της εμφάνισης που είχε πραγματοποιήσει η ομάδα. Και η λίμπιντο των παικτών επίσης. Η επιτυχία στον αθλητισμό και η νίκη φαίνεται πως είναι ισχυρά αφροδισιακά. Στην ομάδα υπήρχαν πάντα οι μαγνήτες των γυναικών, που είχαν με-

γάλο σουξέ, ιδιαίτερα στο εξωτερικό. Με τα καλογυμνασμένα σώματα και το απαραίτητο θάρρος για να πιάσουν κουβέντα με μια άγνωστη ή να ανταποκριθούν στο φλερτ της εύκολα έβρισκαν γυναικεία συντροφιά. Το ένιωθαν άλλωστε και ως υποχρέωσή τους, ότι δηλαδή έπρεπε να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να τιμήσουν τη φήμη της φυλής τους, που με τόσο ιδρώτα –και όχι μόνο– είχε δημιουργήσει τον μύθο του Έλληνα εραστή. Οι συνεννοήσεις γίνονταν σχεδόν πάντα στα αγγλικά. Όλοι στην ομάδα άλλωστε ήξεραν τα βασικά, χωρίς να έχουν πάρει και Proficiency. Οι περισσότερες πιθανότητες επιτυχούς προσέγγισης υπήρχαν σε χώρες όπως η Ολλανδία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Γερμανία και η Αυστραλία, χώρες δηλαδή όπου διεξάγονταν συχνά τουρνουά και πραγματοποιούνταν και άλλες μεγάλες διοργανώσεις. Εκτός συναγωνισμού ήταν βέβαια η Σουηδία, όπου ταξίδεψαν μια δυο φορές μόνο. Δυστυχώς όμως, οι Σουηδοί δεν είχαν σε μεγάλη υπόληψη το άθλημα, και η σουηδική Κολυμβητική ομοσπονδία δεν ήταν ιδιαίτερα δραστήρια στη διεξαγωγή αγώνων.

Οι πιθανότητες προσέγγισης αυξάνονταν εκθετικά σε περιπτώσεις Πανευρωπαϊκών και Παγκόσμιων πρωταθλημάτων, όπου γίνονταν και τα τέσσερα αθλήματα της πισίνας μαζί. Έτσι, εκτός από το πόλο στα ίδια ξενοδοχεία έμεναν και αθλητές, και κυρίως αθλήτριες, κολύμβησης, συγχρονισμένης κολύμβησης και καταδύσεων. Αργότερα προστέθηκε και το γυναικείο πόλο, το κερασάκι στην τούρτα της γυναικείας παρουσίας. Εκτός συναγωνισμού βέβαια ήταν οι Ολυμπιακοί αγώνες. Ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες, όταν είχαν τελειώσει οι αγωνιστικές υποχρεώσεις για πολλούς, έχανε η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα – ή μάλλον ο προπονητής την αθλήτρια και η αθλήτρια τον προπονητή.

Το να περιμένει κάποιος, με τόσους νέους που το αίμα τους βράζει, να είναι μαζί στον ίδιο χώρο και να μην αναπτύχθουν στενές σχέσεις είναι ουτοπικό. Όσο κι αν πρόσεχαν λοιπόν οι προπονητές, οι έφοροι και οι συνοδοί να μην ξεστρατίσουν τα μέλη κάθε αποστολής, η ανθρώπινη φύση είναι ακατανίκητη. Οι «φυλακισμένοι» ήταν πάντα ένα βήμα μπροστά από τους «φύλακες».

Έτσι, οι πιο τολμηροί της ομάδας κατέληγαν με τις κοπέλες στα δωμάτια. Οι λιγότερο τολμηροί, όπως ο Λουκάς, άκουγαν στο πρωινό τους πρωταγωνιστές να διηγούνται χαμηλόφωνα τα κατορθώματά τους. Από την άλλη υπήρχε και η κατηγορία των «ριψοκίνδυνων κομάντο», που ήξεραν τόσες λεπτομέρειες, σαν να είχαν παρακολουθήσει τα κατορθώματα αυτά λάιβ κρυμμένοι σε κάποια ντουλάπα ή σε άλλες κρυψώνες, εκεί που δεν πάει ο νους. Μπορεί λοιπόν η ελληνική ομάδα να μην έσπερνε τον πανικό στους αντιπάλους της, αλλά ποιος ξέρει πόσα παιδιά είχε σπείρει στο πέρασμά της από τις διάφορες πόλεις του κόσμου. Πάντως, όσο η ελληνική ομάδα ανέβαινε σκαλοπάτια στο διεθνές αγωνιστικό στερέωμα, τόσο η συχνότητα των ερωτικών περιπετειών μειωνόταν. Δύσκολο όμως να βγάλει κανείς συμπέρασμα στο ζήτημα του αυγού, αν δηλαδή οι υψηλοί αγωνιστικοί στόχοι μείωναν την ερωτική διάθεση ή αν η μείωση της ερωτικής δραστηριότητας συνέβαλλε στην επίτευξη των υψηλών αγωνιστικών στόχων. Ποιο ήταν το αίτιο και ποιο το αιτιατό;